

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **V. H.**, zastoupeného JUDr. Marcelou Dřevěnou, advokátkou, se sídlem 9. května 26, Litvínov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti 1) usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 19, a proti 2) usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 50,

takto:

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 77/2010 a pod sp. zn. 6 Ads 78/2010 **se spojují** ke společnému projednání. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 6 Ads 77/2010.
- II. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 50, **se zamítá**.
- III. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 19, **se zamítá**.
- IV. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasačních stížnostech **nepřiznává**.
- V. Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Marcele Dřevěné, advokátce, se sídlem 9. května 26, Litvínov, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 800 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se podanou žalobou ze dne 12. 1. 2010 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2009, č. X, kterým byla žalovanou zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod. Usnesením Krajského soudu v Praze ad 1) č. j. 43 Ad 4/2010 - 19 ze dne 18. 1. 2010 (sp. zn. Nejvyššího správního soudu 6 Ads 78/2010) rozhodl krajský soud o tom, že se věc postupuje Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Usnesením Krajského soudu v Praze ad 2) č. j. 43 Ad 4/2010 - 50 ze dne 18. 3. 2010 (sp. zn. Nejvyššího správního soudu 6 Ads 77/2010) byl žalobce osvobozen od soudních poplatků a žalobci byla ustanovena k ochraně jeho zájmů v řízení o kasační stížnosti zástupkyně JUDr. Marcela Dřevěná, advokátka, se sídlem v Litvínově, ulice 9. května 26.

K výroku I.

Nejvyšší správní soud rozhodl výrokem I., že se obě řízení spojují podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 s. ř. s. V obou řízeních vedených před Nejvyšším správním soudem se totiž jedná o věci, které spolu úzce souvisí; jedná se o dvě usnesení téhož krajského soudu (Krajského soudu v Praze) vydaná v témže soudním řízení pod sp. zn. 43 Ad 4/2010. Krajský soud nejprve rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem a pak o ustanovení zástupkyně pro řízení o kasační stížnosti proti tomuto usnesení o postoupení věci.

K výroku II.

Z logiky postupu ve věci plyne, že se Nejvyšší správní soud musel nejprve zabývat usnesením krajského soudu ad 2) (ze dne 18. 3. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 50), neboť rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ze dne 3. 2. 2010 je nezbytnou podmínkou pro rozhodnutí o této kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ad 1) (ze dne 18. 1. 2010, č. j. 43 Ad 4/2010 - 19).

Jak již bylo zmíněno, krajský soud stěžovateli pro řízení o jeho kasační stížnosti proti usnesení, označenému výše ad 1), o postoupení věci jinému soudu ustanovil zástupkyni.

Usnesení o ustanovení zástupkyně stěžovatel napadl kasační stížností, v níž zejména namítá, že když ustanovenou advokátku hledal v její kanceláři, nezastihl ji tam. Dále namítá, že je ustanovená advokátka zdravotně postižená a že dopis od ustanovené advokátky mu přišel částečně otevřený a bez podpisu na podacím lístku.

Kasační stížnost stěžovatele proti usnesení krajského soudu ad 2) byla podána včas a stěžovatel je oprávněnou osobou ve smyslu § 102 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná. Stěžovatel sice není v řízení o této své kasační stížnosti právně zastoupen, avšak Nejvyšší správní soud s odkazem na svou konstantní judikaturu na splnění této podmínky netrvá. Podmínkou řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem je sice obecně zastoupení advokátem (§ 105 odst. 1 s. ř. s.), avšak Nejvyšší správní soud již v minulosti

vyjádřil názor, že „v řízení o kasační stížnosti, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto věcně posoudil kasační stížnost proti usnesení ad 2) a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Podle § 35 odst. 7 věta první s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. V posuzovaném případě tedy krajský soud za účelem ochrany práv stěžovatele ustanovil stěžovateli zástupkyni. Žádný z důvodů, které stěžovatel předestřel jako důvody nesouhlasu s ustanovením své zástupkyně, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu ani nezpochybňuje vhodnost a zákonnost soudem provedeného výběru zástupkyně.

K výroku III.

Krajský soud usnesením ad 1) č. j. 43 Ad 4/2010 - 19 ze dne 18. 1. 2010 (sp. zn. Nejvyššího správního soudu 6 Ads 78/2010) rozhodl o tom, že se věc postupuje Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Proti tomuto usnesení si stěžovatel rovněž včas podal kasační stížnost, která byla řádně a v soudem stanovené lhůtě doplněna jeho ustanovenou zástupkyní. Kasační stížnost je tedy přípustná a je podána z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel shledal důvody nezákonnosti napadeného usnesení o postoupení věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem v tom, že obecná příslušnost k projednání věci je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. stanovena podle sídla žalovaného. Žalovaný má sídlo v Praze, proto se stěžovatel domnívá, že je příslušným Krajský soud v Praze. Stěžovatel dále namítá, že považuje soudce v Ústí nad Labem za podjaté, protože se nevhodně chovají k jeho osobě. Krajský soud v Ústí nad Labem není pro projednání věci žalobce vhodný také proto, že tam ztratili jednu jím podanou žalobu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti usnesení ad 1) č. j. 43 Ad 4/2010 - 19 ze dne 18. 1. 2010 rovněž neshledal důvodnou. Krajský soud v Praze dospěl ke správnému a zákonnému závěru, pokud rozhodl o postoupení posuzované věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem, neboť podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je ve věcech důchodového pojištění příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. S ohledem na to, že stěžovatel má bydliště v L. u M., který je v obvodu působnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem, je místně příslušným soudem v posuzované věci právě Krajský soud v Ústí nad Labem.

K výroku IV.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaná na náhradu nákladů řízení nemá právo, neboť podle § 60 odst. 2 s. ř. s. je přiznání nákladů řízení orgánu ve věcech důchodového zabezpečení vyloučeno.

K výroku V.

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 43 Ad 4/2010 - 50 ze dne 18. 3. 2010 ustanovena k ochraně jeho zájmů v řízení o kasační stížnosti zástupkyně JUDr. Marcela Dřevěná, advokátka, se sídlem v Litvínově, ulice 9. května 26. Té Nejvyšší správní soud přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání písemného podání soudu týkajícího se věci samé podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném k datu provedení úkonu. Výše odměny za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 2. ve spojení s § 9 odst. 2 a 3 písm. f) advokátního tarifu 500 Kč. Dále náleží ustanovené zástupkyni stěžovatele paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni na odměně za zastupování a náhradě hotových výdajů 800 Kč. Ustanovená zástupkyně netvrdila ani nedoložila, že je plátkyní DPH. Pro zaplacení odměny soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu